

postaláda

társzerzőnk
az olvasó

Igazán nem panaszkodhatunk rovatunk olvasói, e heti összeállításunk valóban sokféle olvasnivalót kínál. Egyik másik levélírónk olyan észrevételeket fogalmazott meg, melyek sokakat foglalkoztatnak, így bátran mondhatjuk, soralk a lakosság érdeklődésére számíthatnak. Kiseb közösségek gondjai is helyet kaptak Postaládánkban, sikerrel-e, még nem tudni, néhány személyes kérdés tolmácsolására is vállalkoztunk. A közérdekű kérdésekre az illetékesektől várunk választ.

Drága takarékoság

V. S. tarjánai olvasónk elmelkedéseiből idézünk: „Milyen is egy család élete, ha takarékoskodni szeretne? A lackra és csak utána olvas-tavasszal a gázüzemű egyik, körülbelül 35 dekás bronz-csapja megbírosodott. Megjavítani nem lehetett, ezért a csere 350 forintba került. A néhány grammos alkatrész pótlása helyett annak kidobását javasolták. Az „AKA Elektrik” gyártmányú fűtő-hűtő ventilátor műanyag fogantyúja eltört. Az NDK-importból származó 850 forintos készülékhez körülbelül két éve nem lehet alkatrészt kapni. Így csak korlátozottan használható, esetleg kicserélhető. Az autósifonok itthon készülnek, de a leggyakrabban meghibásodó szifonfej-alkatrészek nem kaphatók. Nemrég kénytelen voltam új szifonfejt után nézni, ami ugyancsak hiánycikk lett időközben. Mivel a komplett autósifon 130 forintba került, tovább folytattam a keresést. A Marx tér egyik nem szaküzletében találtam is, „csupán” 76 forintba került, originált műanyag-csomagolásban. Felbontás után a mellékelt „Figyelmeztetés” — nem tájékoztatás — arról értesített, hogy csak az 1983 után gyártott, nem nyakgalléros szá-

fonalackra használható. Szerencsém volt, mert előbb szereltem fel a fejet a paklackra és csak utána olvastam el a szigorú figyelmeztetést.

Az egyik ABC-ben hallottam, hogy nem kapnak a kávéfőzőhöz forintos alkatrészeket, például a nélkülözhetetlen gumit. A pultra kikerült kávéfőzőket ezért állandóan szemmel kell tartaniuk, mert a kedves vevők kénytelenek a hiánycikk alkatrészeket pillanatok alatt a készületekből kiemelni. Nem tudni ezek után, hogy a szők-markú takarékoság kinek jó? Nagy divat lett az utóbbi években a különféle bőr-ruházati termékek forgalmazása. Szomorúan tapasztaljuk, hogy egy-két évi használat, utazás mellett a ruházat kopni kezd. Szeretnénk még időben a kisebb kopásokat kijavítani, de csalódniunk kell. A kereskedelem semmilyen színű bőrfelületet nem árul. Nem kívánom sorolni a háziáru lakásokba beépített berendezések és alkatrészek meghibásodása esetén felmerülő problémákat. Legtöbb esetben nem az alkatrészt javítják, hanem a teljes berendezés cseréjére van szükség, mert háziáru típusú a kereskedelem nem árul...

Zavaró apróságok

Bőle István szegedi olvasónk leveléből: „A dombeli hangversenyeket sokan látogatják. Ha megletnek a padsorok, akkor a hangverseny végére kinyitják a SZOTE oktatási épülete felőli kaput is. Az utolsó műsorszámok közben valahonnan kopogva vagy csoszogva jön egy rendező. Megáll az ajtó előtt és vár. Kezében kulcsosomó. A kulcsok egymáshoz ütődnek akaratanul, vagy a zene ritmusát követve. Az öblös orgonamuzsikába vékonyka fémszaj — plim-plim — vegyül. A szegedi mozikban nem

mindig a filmből derül ki, hogy közeledik a cselekmény vége. Az előadás befejezése előtt pár perccel ékietelen csikorgással elhúzzák a függönyöket. Hogy ez általában pontosan a film történetének a tetőpontja alatt történik? Ez legfeljebb a nézőket zavarja. (Talán más technikai megoldással kellene felfüggeszteni a kijáratokat eliakaró függönyöket, nem fémsinen csúszó fémm függönykarikákkal.) A vetítőszozon előtti függöny is sokszor zár előbb a kelle-ténél, ezzel az egyes filmek végén levő feloldást seké-

Katonai találkozó

A mi kis országunkban ritka események közé tartozó találkozó, ha megünnepeljük bevonulásunk és leszerelésünk dátumait. 1951. november 3-án vonultunk be Tabra, a 9498. törzsszámú kizászlóaljhoz, tényleges katonai szolgálata. Létszámunk akkor 62 fő volt. A lelkes szegedi gárda két éven át együtt volt jóban, rosszban. A két év alatt elnyertük a legjobb rádiós, könnyűvezeték és nehévezeték országos első helyezést, ami abban az időben hatalmas teljesítmény volt. 1953. október 18-án szereltünk le. Eltelt 20 év, amikor páran elkezdtek összeszedni az öreg bajtársakat. Nem volt könnyű a címeket begyűjteni, de végül sikerült. Első találkozásunk 1971. szeptember 11-én volt. Bevonulásunk 20. évének megünnepélése, 1973. november 5-én emlékeztünk meg leszerelésünk 20. évéről, s összejöttünk 1976. október 16-án. 1978. október 14-én és 1981. november 14-én is. A találkozás-sok sikerét köszönhetjük a

Szegedi Hadkiegészítő Parancsnokságnak, ott is Balogh Imre alezredesnek. A 30 éves katonai találkozásunk most, november 14-én délután a Hági étteremben tartottuk. A Himnusz után az ünnepi beszédet Balogh Imre alezredes mondta, méltatva a kis szegedi csoport példás, az országban egyedülálló kezdeményezéseit, tolmácsolva a Hadkiegészítő Parancsnokság üdvözlését. Magam arra kértem a vendégeket, hogy a következő találkozások, a minden meghívott és — a cím hiánya miatt — meg nem hívott katonatársunk jöjjen el. A beszéd végén ünnepségünk résztvevői egyperces néma felállással adóztak elhunyt bajtársainknak. Tarnai Antal biztatta az ünnepség résztvevőit, hogy ötleteikkel, tanácsaikkal még szebbé, ünnepélyesebbé tegyék ezeket a katonai találkozásokat. Erőt, egészséget kívánva:

Karácsonyi Mihály
6721 Szeged, Timár u.
8/B

lyesíti el. Persze, zavarhatják a nézők is az előadást! Divat az elkésés. Nagyon sokan nem érkeznek meg az előadások kezdetére. Ilyenkor legfeljebb bosszankodnak, hogy nem látták a film vagy a darab első jeleneteit. Arra már ritkábban gondolnak az elkésők, hogy másokat kikölkentenek az előadásból, bosszúságot okoztak.

A moziban néhányan közbeszólásaikkal szeretik észrevételezni magukat. A legkiválóbb esetben november 2-án találkoztam a Vörös Csillag moziban. Sára Sándor Néptanítók című filmjét vetítették. A nézőtérén meghitt hangulat volt. Alig húszan jöttek össze erre az előadásra. Az első tíz perc után néhányan távoztak. Ők más vártak a film-

től. Már több mint negyed-órása tartott a vetítés, amikor egy szakállas férfiú és egy hölgy érkezett. Első pillantásra látszott, hogy mindketten ittasak. Hosszú percekbe telt, amíg rájöttek, hogy a mozi székein csak úgy lehet kényelmesen ülni, ha előbb az alsó ülőlapot le-hajtják. Alig foglalták el helyüket, a férfiú „kötekedni” kezdett, a filmvászonról felé is beszélő idős pedagógusokkal. A nézők egy része bosszankodott, más része nevetett a borzú hang-alkotásokon.

A mozik ajtajára nincs kiírva: „Ittas egynéket nem engedünk be!” De ha ennyire illuminált nézője-lőt érkezik, talán már az előcsarnokban meg lehetne akadályozni, hogy a nézőtérén sokaknak okozzon kellemetlenségeket...

Postai díjszabás

Meglehetősen ironikus hangvétellel fogalmazta meg feltevéseit Mencsik István szegedi olvasónk. Gyanúja szerint — ha jól értjük sorait — csak Szegeden adják a korábbinál drágábban a postal levelezőlapokat és levélborítókat. Úgy vélekedik, a posta „lezsersége” a jelenség oka. Szövegük le rögtön: téved olvasónk. Amennyiben kértelkedne válaszuk igazá-

ban, olvassa el a posta vezérigazgatójának 6/1981. (Po. E. I.) vig. számú utasítását, mely a Magyar Közlönyben is megjelent. Az utasításban foglaltak 1981. február 1-től létező érvény-be. A postai levelezőlap ára — tehát nincs szó önkényes áremelésről — 1 forint 40 fillér. Egyébként a díjszabást, valamennyi postahivatalban kifüggesztették, így olvasónk is megtekintheti azt.

Hol a Fecske utca?

Dr. Praefort László november 14-i Postaládánkban közléteit gondolataihoz csatolkozik id. Rigó Balázs szegedi, Csaba utcai lakos, aki a következőket írta: „A Szilléri sugárúton közlekedő 10, 11 és 14-es számú autóbusszoknak oda- és visszamenet egyaránt megállási helyük van a Fecske utcánál. Az autóbusszvezetők a megállásra „Fecske utca” következik” szavakkal idejében felhívják a leszállni szándékozók figyelmét. A Volán a Szilléri sugárúton, a Fecske utcánál „Fecske utca” felíratú táblával, helyesen jelölte meg a le- és felszállási helyet. De hol van a Fecske utca? Ezt kérdezik még a szegediek is, na és a más városrészekből ide érkező utasok. Nem beszélve a vidékiekről, különösen a szabadtéri játékok idején, a külföldiekről. A Szilléri sugárúthoz csatlakozó Hajós, Tabán és Debreceni utcában a sarokházakon, legalább az egyik oldalon, jól olvasható helyen látható az utca nevé feltüntető tábla. Nem így a Fecske utcánál. Ugyanis a Szilléri sugárúti Lottó sarki épülettel szembe, a Szilléri, a Fecske utcai oldalon még hiányzik az utca nevé feltüntető tábla. Miként a Fecske utca pá-

ratlan oldalán, a Szilléri sugárúttól pár lépésre épült ötemeletes sarokháza is. Rádásul ez utóbbi épültre valaki, fekete olajfestékkel „Szilléri sugárút 35/A és 35/B” szavakat, illetve számokat festette fel Fecske utca 19. sz. helyett... Ha a fenti táblákat felszerelnék, és „Szilléri sugárút 35/A és 35/B” szöveget le-törölnék, az autóbusszok vezetői nem hiába mondanák be: „Fecske utca következik”.

A Csaba utcában az épületeken fent van az új zömáncos, utcanévt jelölő tábla. Itt is rajta van az épület építési száma, de nincs rajtuk a házszám. Ezen úgy segítettek az élelmes felnőttek, hogy fehér krétával felírták a 38/A, 38/B... stb. számokat. Ezeket viszont erősen megkopottatta már az eső és a szél. Itt, a Csaba utcára merőleges, a kazánház közelében, a Csaba utca vonalától 53 lépésnyi távolságra kezdődik egy ötemeletes épület. Ez az épület a Molnár utcával párhuzamos. Az épület mindkét oldalán átlós irányban Csaba utca felíratú tábla van, itt is számzószámok az épületek...

Válaszra várva

A Ruzsán élő Tanács Mihály — nagy bánatára — még a mai napig sem kapott értesítést a helyi áfészhez egy évvel ezelőtti benyújtott gépvásárlási kérelmére. Olvasónknak a cseh-szlovák gyártmányú MF-70-es kisgépre lenne szüksége. Arra szeretne választ kapni — kérjük az illetékeseket, segítsenek a dilemmát eldönteni — egyáltalán van-e remény arra, hogy a gépet megvásárolhatja levélírónk. Amennyiben már nem lenne forgalomban, kapható-e helyette más, hasonló szolgáltatást nyújtó kisgép? Hol érdeklődjön olvasónk, netán akad-e üzlet, ahol előrendelést vesznek fel a termék-re.

Többen is érdeklődnek — ezúttal megintcsak az illetékesek közreműködéséhez folyamodunk —, miféle teendők tartoznak az állami bér-lakások házfelügyelőinek munkakörébe. Konkrétan, az ő kötelességük-e a szolgáltatott vállalatot értesíteni, intézkedést kérni, amennyiben az épületben akadozik a radiátorok fűtéséhez szükséges hőellátás. Avagy minden lakónak külön-külön kell ilyenkor a városgazdálkodási vállalatnak bejelenteni a hibát? A kérdést az indokolja, hogy — nem egy levél tanulsága szerint — néhány házban elzárkózik a házfelügyelő az efféle gondok megoldásától. Mondván, az illetékest értesíteni nem az ő feladata. Így igaz?

Kérelem, panasz, üzenet

B. József, október 17-én 12 óra tájban, a Marx téri Volán pályaudvar és a MÁV nagyalomás között elvesztette nagyméretű fekete, réz-patentzáras, kétrekeszes műbőr táskáját. Fogantyúja fekete szigetelőszalaggal volt átkerelve. A táskában — mint írja olvasónk — pótolhatatlan iratok, bizonyítványok, egyéb tárgyak voltak. Levélírónk

kéri a megtalálóját, legalább az iratokat szolgál-tassa vissza, a rájuk levő címre. Petőfitelepen, a templom mellett található olajkút számológépezete minden biztonnal elromlott — kap-tuk az értesítést olvasónktól. Legalábbis erre lehet következtetni abból, hogy a számláló már eleve 6—7 forin-tal „megterhelve” kezdé

Mese egy húsboltról

Egyszer volt, hol nem volt, volt Szegeden, a Szilléri sugárúton egy hatóságos húsbolt, amely igen szép forgalmat bonyolított. A környező lakótelepek, meg a felsővárosi lakosság ellátásában is komoly szerepet játszott. Abban az időben naponta 25—30 ezer forintot volt a forgalom. Történt aztán, hogy vezetőjét behívták katonának. Ez ugye minden fiatalemberrel megtörténhet. Tündökött is magában a boltoeska, hogy övele most mi lesz? Nem kellett soká tündönie, mert bezárták. Úgy is tartották, másfél éven keresztül. Egészen addig, amíg vezetője le nem szerelt.

Közben azonban történt egy s más, mint ahogy az már a mesékben lenni szokott. Az első az volt, hogy régi vásárlói morgolódni kezdtek, hiszen nagy szükségük volt azokra a forin-tokra, amelyeket meg tudtak takarítani, ha itt vásároltak. A bolt új gazdája jó gazdának mutatkozott. Októberben megjelentett egy hirdetést az újságokban, miszerint megnyitja a boltot, és várja a régi, no meg az új vásárlókat a saját vágóhídiáról szállított teljes és csökkentett értékű hússal. Ja, és hogy szavam ne feledjem, ez a gazda a szatymazi áfész.

Szóval, október elsején nyitott a bolt, akik csak olvasták a hirdetést, a régi szép időkre emlékeztető sorokban várták, hogy pénzeszküjkért megvehessék, mi szem, s száznak ingere. Nem kaptak azon-

ban csak bősős malacot, birkát s olykor-olykor belsőséget. Gondolták: ez csak a kezdet nehézsége. Ma sem kanni mást, s a vevők becsapva érzik magukat. Sokan hátat fordítottak a boltnak, azóta elkerülik. Az egykori forgalom ma egytizedére esett vissza. Hogy is ne, hiszen a környéken teljes áron hat ABC árul húso-kat!

A berendezések pedig közben működnek, energiát fogyasztanak, az üzlet vezetője, ha van, ha nincs áruja, ott áll a pult mögött. Szégyenkezve utasítja el a régi vevőket, s az új érdeklődőket. Közben szaladgál, kér, könyörög, mindent megpróbál, hiszen vérbeli kereskedő, s szeretné, ha dolgozhatna, elláthatná a környék lakosságát, mert az igények azóta sem csökkentek.

De mint ahogyan az a mesékben (és sajnos nem-csak ott) lenni szokott, valamik és valakik gátolják az erőfeszítéseket. A gazda vágóhídiá, amelyről az árut szállítaná, elkészült ugyan, de akkor nem engedélyezték a működését. Azóta kijavították a hibákat, de engedély most sincs, így kényvszervágás sem, tehát nem kap a bolt a vásárlóközönség olcsó húst!

Egyszer volt, hol nem volt, volt és van egy hatóságos húsbolt Szegeden, a Szilléri sugárúton, amely jelentős lakossági ellátási szerepet játszana, ha tudna...

Vásárhelyi István

a vásárlóknak kiszolgált fűtő-berendezés értékekét kiszámítását. Márpedig néhány forint plusz számlázás is elég ahhoz, hogy a vevők — különösen a kispénzü nyugdíjasok — becsapva érezzék magukat. Jogos tehát a kérdés: az illetékesek mielőbb intézkedjenek a meghibásodott szerkezet kijavítására érdekében.

Vörös Mihály olvasónk, hetven nyugdíjas nevében írt levelét, mely dicséret szavakkal méltatja a 60/Y-os járat gépkocsivezetőjének, Hódi Józsefnek intézkedését, a Volán illetékeseihez továbbítottuk, csakúgy, mint B. Béla méltatlankodó sorait.

Bodó Péter az Északi vá-

Válaszol az illetékes

Végh Gyula, Szeged, Olajos utca 10/b alatti lakos reklamációját, melyet november 20-i Postaládánkban közöltünk, a Gépipari Elektromos Karbantartó Vállalat megyei kirendeltsége kivizsgálta. Megállapították, hogy nem GELKA-szerviz végezte a cikkből szereplő javítást, hanem a Szegedi Elektromos Szövetkezet háztartási gépjávitó szervize. A centrifuga javításáról így

tájékoztattak: „A témához kapcsolódóan megjegyezzük — olvasható még a vállalat levelében —, hogy megünnepelünk levő szerveink nem számláznak sehol gyorsasági felírat. Amak ellenére, hogy az 1980. januárban érvény-be lépett árdíjszabás meghatározott esetekben lehetőséget ad annak felszámlálására.”

Összeállította:
Ladányi Zsuzsa

Karácsonyi tombola

AZ EZÜSTSZÁNBAN

Vásárlás után kérjen egy számat a pénztárnál, és őrizze meg!

AJÁNDÉKOT NYERHET!

December 23-án du. 3 órakor 7 értékes nyereményi sorsolunk ki.

A nyertes számok a Délmagyarország és a Csongrád megyei Hírlap c. napilapok december 28-í számában jelennek meg.

Ha a sorsoláson nem tud részt venni, nyereményét átveheti a MAHIR Csongrád megyei központjában, Szeged, Kígyó u. 2.

FŐNYEREMÉNY: EGY EZÜSTSZÁN!